

VILÁGOS SÁG

I. ÉVFOLYAM

AZ ERDELYI MAGYAR NÉP LAPJA

48. SZÁM

Erdélyről új feladatok előtt

Írta: Jancsó Elemér

A Józsa Béla-Athenaeum megteremtése az új idők egyik legértékesebb vívmánya. A haladó szellemű kulturárcsok tömörültek össze ebben az új alakulatban és tanácskozásaiukon máris megvitatták a tömegkultúrát szolgáló új egyesület célkitűzéseit. Az erdélyi irodalom régi és új irónemzedékén kívül a demokrata szellemű képzőművészek és a munkáskultúra képviselői tettek valómást az új irodalom és a képzőművészetek mai feladatai mellett.

Az új egyesület megszületése régi harcokra emlékeztet. A 25 éves multra visszatekintő erdélyi irodalom sokszor a szociális törekvések, de talán még többször a divatos korezmék szolgálatában állott. A transzilvánizmus, majd a tiszta irodalom célkitűzésein kívül a népi irodalom és a szociális eszmékért harcoló munkásirodalom járultak hozzá az erdélyi irodalom népszerűsítéséhez. Igazi művészek és divatot majmoló kontárok harcos küzdelme az erdélyi irodalom elmúlt 25 éve. Nem célunk ezuttal itéletet mondani az elmúlt idők irói és irányai felett, ez az irodalomtörténetírás későbbi feladata. Mi ezuttal csak a demokrata szellemű és a szociális célkitűzésű erdélyi irodalmi hagyományokra akarunk rámutatni.

Az erdélyi írók nagy része 1940 előtt, kevés kivételtől eltekintve, fasisztaellenes, demokrata magatartású volt. A népi gondolat, a harcos humanizmus, a történeti hagyományok irodalmi ápolása és a tiszta művészet elvének hangoztatása voltak iróink legfontosabb programjai. Erdély változatos és sokirányú, egymással nem egyszer szembenálló irói állásfoglalásai közül a demokrata jövőért folytatott harcban a szociális irányú irodalom volt a legfontosabb. A Korunk írógárdája mellett főként a fiatal irónemzedék értékes munkáját kell kiemelnünk. Az Új Arcvonal, majd az Ady Endre Társaság próbálták népszerűsíteni azt a szociális tendenciájú irodalmat, amelyik később az Erdélyi Enciklopédia körül tömörült és az erdélyi realizmus jelszavával jelentkezett szellemi életünkben. A 25 éves erdélyi irodalom multjából hadd emeljünk ki Tamási Áron székely mesevilágát, Reményik Sándor harcos humanizmusát, Kós Károly, Szentimrei Jenő, Berde Mária, Tompa László, Makkai Sándor, Tabéry Géza, Ligeti Ernő, Benedek Elek, Molter Károly, Bárd Oszkár és Kacsó Sándor időnkénti bátor kiállásait, Nagy István új világot feltáró munkásdokumentumait, Szilágyi András, Szenczei László, Szabédi László, Asztalos István, Jékely Zoltán, Horváth István erdélyi realizmusát és végül, de nem utolsósorban Aprily Lajos és Karácsony Benő legnemesebb értelemében veit európaiságát.

1940 ősze véget vetett az erdélyi irodalom demokratikus fejlődésének. Az írók nagy része vagy visszavonult, vagy elhallgatott, de a korszaklennel szemben nem harcolt. Ez a hallgatás elítélés volt ugyan a fasiszta erdélyi életnek, de ugyanakkor batoratlanságnak és az új körülményekkel való megalkuvásnak is bizonyítéka volt. Kivételek természetesen ezuttal is voltak, de nem volt egységes erdélyi irói közösség, amely felvette volna a harcot ezzel az új erdélyi szellemmel szemben.

A két világnézeti véglet: Nyíró József németimádó szereplése és Nagy István harcos demokrata állásfoglalása között, nagy ritkán a népi vonalat követő, írók és egy-két régi demokrata írók állt csupán ki a régi erdélyi szellemet megsemmisíteni akaró vagy azt kisajátító irányokkal szemben.

1944 október 11-e új korszak kezdete Erdély szellemi életébe. A felszabaduló demokratikus erők új intézményeket, új és a régivel ellentétes életformákat teremtettek meg. Ennek az átalakuló, demokratizáló világnak egyik harcos intézménye a most megalakult Józsa Béla-Athenaeum. Ez az új szellemi munkaközösség a régi irodalmi és tudományos egyesületektől főként abban különbö-

zik, hogy elsősorban a nagy tömegek demokratikus szellemi irányítására törekszik. Az irodalom, a művészet és a tudomány mai problémáit olyan rétegekkel akarja megismertetni, amelyek előtt eddig ezek a kérdések ismeretlenek voltak. Az öncélú művészetek és tudományok helyett jövőt építő, harcos és új világot feltáró műveltséget akar eljuttatni mindenkihez, aki hiszi és akarja a szociális igazságon felépülő új világot. A tudományok és művészetek örök problémái közül a ma legégetőbb kérdéseire óhajt választ adni, de eszközeiben és módszereiben mindig az igazi tudomány és irodalom tárgyilagos szemléletét fogja követni.

Az elmúlt huszonöt év erdélyi szellemi és művészeti életét világnézeti, érdekcsoportok szenvedélyes harca jellemzi. Ebből a harcból sok igazi érték született, még akkor is,

ha a szembenálló felek nem mindig tudták egymást megérteni. Ma ez a harc már a mult emlékei közé tartozik, de a küzdők, nagyrésze még él és bizonytalanul próbál tájékozódni az új világban. Erdély idős és fiatal irónemzedékének, művészeinek és tudósainak legjava hűséges maradt szülőföldjéhez és vállalta az új élet és az ujjaépítés minden nehézségét. Hiszünk, hogy a Józsa Béla-Athenaeum zászlóbontása bátorító jel és hívó szózat lesz számukra.

Az irói elzárkózottság, a művészet és a tudomány fellegváraiba való menekülés kora lejárt. A szellem munkásainak, akik oly sokszor hivatkoztak a transzilvánizmusra, részt kell venniük abban az építőmunkában és harcban, amelyik éppen az általuk megalkodott Erdélyért, a kibékülő és egymásnak kezét nyújtó népek közös hazájáért folyik.

A SZOVJET CSAPATOK KEZÉRE KERÜLTEK BUDAPEST VIZMŰVEI

MOSZKVA, december 14. (Rádió.) A szovjet hadijelentés a következőket tartalmazza: A szovjet csapatok folytatták támadásukat a Sajó völgyében Miskolctól északra és északnyugatra, amelynek során elfoglalták Abod, Sajókaza, Alsó, Balaj, Balmaj és Barcska községeket.

Budapesttől északkeletre a 2. ukrán arcvonal csapatai további tért nyertek és elfoglalták Kisalag, Isaszeg, Szurdokpüspöki, Kozárd és Eszég községeket.

December 12-én Miskolctól északra és Budapesttől keletre 1700 német és magyar fegyver került a szovjet csapatok kezére.

A többi arcvonalon nem történt lényeges esemény.

December 12-én a német csapatok 29 harckocsit és 11 repülőgépet vesztek.

A magyar férfiakat katonai átképzésre Németországba hurcolják

LONDON, december 14. A londoni rádió jelenti a magyarországi helyzetéről: Legutóbbi jelentések szerint az oroszok mélyen behatoltak a Budapest északi és északkeleti külvárosaiiban levő védelmi állásokba. Ezek hasonlítanak a nyugati hadszíntér német városai körül vont német védelmi erődökhöz. Az orosz szabadcsapatok erős ellenállással szemben is elérték Kisalagnál a városi vízműveket, 15 kilométerre Budapest központjától északkeletre. Ujpest birtokáért a heves harc tovább dúl. Budapesttől keletre is erősödött az orosz nyomás.

Candidus, a londoni rádió hírmegnyarzója, helyzetismertetésében a többi között ezt mondta: A berlini és stockholmi német szövívők már előkészítették a közvéleményt a magyarországi német védelem összemelésára. A mo-zkvai Vörös Csillag szerint a Vörös Hadseregnek sikerült éket vernie a budapesti erődítések falában, amelynek kapuján keresztül behatolt Budapest és akkeleti kerületeibe.

Kétségtelenül — folytatja Candidus — már csak a legrövidebb idő kérdése, hogy a szovjetek teljesen felszabadítják Budapestet és kiűzik a németeket és nyilaskeresztes bérencceiket a Dunántulról. A németek és kétsé, becsült nyilas lakájhaduk azonban minden eszközt felhasználják, hogy szörnyű, pótolhatatlan károkat okozzanak Budapest lakosságának.

A magát hadügyminiszternek ne-

vező Beregffy kijelentése szerint Hitler megígérte, hogy a magyar katonai egységeknek, a gyáraknak és intézményeknek német területen menedéket fog adni... A magyar ipar nagyrészt már Németországba plántálták át. Az ipari felszereléssel együtt Németországba telepítettek számos magyar munkást is.

A magyar rádió beszámolt arról is, hogy a magyar férfiakat német földön képezik ki katonai szolgálatra. Budapestben német-magyar hadbírótságot állítottak fel. Kemény Gábor báró, a 33 éves magyar külügyminiszter, hogy enyhítse ezeknek a jelenségeknek nyugtalanító hatását, kijelentette, hogy Szálasi és őt Hitler a legutóbbi megbeszéléseken biztosította a „teljes sikeréről... A teljes siker fogalma nyilván világosan alkalmazható Magyarország még német megszállás alatt lévő részeinek teljes kiürítésére és épkezláb férfilakosságának elhurcolására.

Vágó Pál, a németberenc Szálasi-kormány tagja, felhívással fordult Budapest népéhez, hogy védje meg önmagát.

— Nem várhatjuk — mondotta —, hogy a német szövetségesek fogják megvédeni a magyar földet számunkra... Szerinte a németek csak olyan esetben vittek el üzemi gépeket, mikor a Szálasi-kormány hozzájárulását adta ehhez...

— Nem tudok semmiből élelmi- szert és fűtőanyagot előállítani —

mondotta Vágó Pál. Ha valaki éhes — ajánlotta felhívásában —, ragadjon puskát és szerezzen magának kenyeret az ellenségétől!

Mit jelentenek mindezek a hírek? — kérdezi Candidus, majd így folytatja: A németek és magyar bérenccek tisztában vannak ázzal, hogy a Vörös Hadsereg diadalmas előnyomulása megpecsételte sorsukat. A csata döntő szakaszában kiürítési intézkedésekkel a magyar munkásokat, a katonaköteles férfiakat és az ifjuság színe-javát Németországba akarják terelni. Ezzel akarják megakadályozni, hogy a felszabadított országban meginduljon a békes felépítés munkája. A fasiszmus szolgálatában könyörtelenül keresztülviszik Magyarország legértékesebb javainak gyáripari felszereléseinek és árukeszletének Németországba való szállítását. Amit nem tudnak elszállítani, azt a helyszínen pusztítják el. Az újonnan felállított hadbírótság pedig ki akarja irtani azokat, akik a szabad, független, demokratikus Magyarország felépítéséért harcoltak és vállalták a harcot továbbra is.

Candidus helyzetmagyarázatát azzal a felhívással fejezi be, melyet már több ízben hangoztattak a magyar népi tömegek felé: szilárd és egységes ellenállás minden pusztító fasiszta törekvés ellen, hogy Magyarország jövője biztosítva legyen a békes újárendezésben.

HIREK

A volt zsidó munkaszolgálatosok példaadása

Százötven zsidó munkaszolgálatos jelentkezett közmunkára. Ezek mind-egyike a közelmúltban került haza a legviszontagságosabb körülmények között évekig tartó kényszermunkából. Elnézzük őket, amint rongyosan dideregnek a Petőfi-utcai laktanya előtt a decembert ködben. Arcukon kimerültség és kínos, hosszú évek szenvedése. Ahelyett, hogy meleg otthon, biztos kenyérkereset után mennének, közmunkára jelentkeznek.

Igen, ez a százötven zsidó férfi tudja, hogy mi a kötelessége és nem csak tudja, hanem teljesíti is a kötelességét. Senki sem róná fel nekik, ha a többéves megszegyenyítő rabmunka után távolmaradnának a közmunkától, de ők önként jelentkeztek, mert tudják, hogy minden kapavágás közelebb viszi a Vörös Hadsereg csapatait a Gestapo által elhurcolt családjaikhoz és egy szabad, becsületos társadalmi rendhez, melyben egyenlő emberséggel élhet minden dolgozó ember békés egyetértésben.

A demokrácia szabadságáért állnak munkába ezek a zsidók, akkor, amikor sokan még ma sem akarják megérteni, hogy az uri Magyarországnak romjából csak a hitlerizmus elsöprése után építhet a demokrácia egy új, emberibb országot. Tanuljanak tőlük azok, akik eddig egészen jól éltek meleg otthonaikban és kihúzták magukat minden áldozat, minden teherviselés alól. Okuljanak és utánozzák őket addig, amíg ezt saját jószántukból tehetik.

Ne várják meg, hogy kiközösítsék őket az új társadalom rendjéből és úgy kényszerítsék őket áldozathozatalra.

Szolgálatos gyógyszerárak, december 9-15-ig. Hunyadi Mátyás" gyógyszerár, Szabadság tér 4. "Apostol" gyógyszerár, Dózsa György u. 35. "Isteni gondviselés" Mócok-utja 42.

AZ IDEIGLENES MEGYEI BIZOTTSÁG december 15-ére összehívott alakuló gyűlése nem a jelzett időpontban, hanem 18-án, hétfőn 9 órakor lesz a Vármegyeháza kis tanácstermében.

A Vármegyei Tisztogató Bizottság 18-án a következő tisztviselők ügyét tárgyalja: Suceva János, Dévai Károly, Crucin Honoriu, Szabó Dénesné sz. Incze Erzsébet, Banea János, Miske Lajos, Simon Károly, Tökés Irén, Grünberger József, Györke Márton, Gödri Anna, Karácsonyi Gerő, Tunyogi Csapó Gyula, Németh Hugó, Adler Ferenc, dr. Asztalos Sándorné, Bara István, Bara Mara, Balogh Gábor, Bagaméry Árpád, Baróth Gábor Gyula, Bajkó Bálint, Bálinth István, Balibán Antal, Balas Mária, Bernád Gyula, Belházy Béla, Bencze Margit, dr. Biró Tibor, dr. Bodóczy Károly. Aki a felsoroltak ellen antidemokratikus magatartást bizonyító adatok birtokában van, azt zárt borítékban, teljes cím közlése mellett a Vármegyeházán adja le. Névtelen feljelentéseket nem vesznek figyelembe.

HALÁLOZÁS. Fájdalomtól megtört szívvel tudtuk, hogy a szerető férj, apa és önfeláldozó vállalati alapító-igazgató, Hecht Dezső életének 60-ik évében, 1944 december 13-án hirtelen elhunyt. Temetése 1944 december 16-án délután 3 órakor lesz a házsongárdi temető kápolnájából a lutheránus egyház szertartása szerint. A gyászoló család és a Dermatológus Művek vezetősége. 1673.

Jóllelkű omboroknek, nyomorától kényszerítve, örökbeadná három éves leánykáját Berki Jolán, Csákány-utca 30.

Ingyenes ápolásba esakis olyan beteget vesz fel a Tudományegyetem klinikája, aki a felvétel alkalmával érvényes szegénységi bizonyítványt mutat fel. A közigazgatási hatóságok csakis ilyen esetben viselik a szegénységi jogon épült beteg költségeit.

Rendes a bér, mégsem tud megélni a munkáscsalád

As Acélárugyár dolgozói megbélyegzik az árdragító kereskedőket

KOLOZSVÁR, december 14. Reggel 8 óra. Az állomásról most szaladt ki a személyvonat Nagyvárad felé. Abban az irányban már szabad az út. Mi kelet felé tartunk, a gyári városrész utunk célja. Amint megyünk a ködben, szomorúan érezzük meg, hogy Kolozsvár végállomás. Utunk még vakvágányokon vezet, amelyek belevesznek a Szamos felett tátongó ürbe, ott, ahol a fasiszta rombolások nyomán beszakadt a hid.

A végállomáson és a vakvágányokon túl azonban, ahogyan közeliedünk a gyártelephez, hailani lehet a csengő kalapácsütéseket. A munka üteme dobban odabent. Izzó fények ragyognak át a műhely-termek ablakain és lelki szemünk előtt megjelenik az új vashid pompás íve. Látjuk, hogy a vakvágányok helyén fűtőös mezdonyu szerelvények robnak meg a megrakottan vidám utasokkal kelet felé!

Az Acéláru gyár telepén legutolsó látogatásunk óta fokozódott a munka üteme. A termelés eredményei már

Panasz az üzérkedők s egy gyanús szövetkezettel ellen

A béremelés hogyan aránylik a piaci és kereskedelmi életben ugrásszerűen emelkedő árakhoz? Mi a munkások véleménye az árdragító törekvésekről? Hogyan látják a kibontakozás lehetőségeit egy normális életszínvonal felé és hogyan vélekednek mindennapi életük sokirányú problémáiról? Ezek a kérdések várnak válaszra, amint végigjárjuk a munkatermeket.

A nagy formátóteremben frissen készült eke és fontosabb vasuti alkatrészek tömege között segédmunkásokat szólaltatunk meg. Albert András kérdéseinre elmondja, hogy heti keresete 143 pengő.

— És mennyi a heti kiadása? — kérdezzük a családos munkást.

— Eppen száz pengővel több — válaszolja nyomatékosan. Ezt a hiányzó összeget a feleségemnek kell előteremnie, akinek szintén munkát kell vállalnia.

— Ha mindketten dolgoznak, ki vigyáz odahaza a kisgyermekekre?

— Tizennégy éves leányom örökösödik felettük, aki a házimunkát is elvégzi.

Öntudatosan vallja ezután, hogy az új szociális kibontakozás igen biztató. Az üzemi hajcsárok eltűntek, az összhang a dolgozók között tökéletesen kialakult. Váll-váll mellett, immár reményekkel tele dolgozhatnak a jobb jövedelmért. Súlyos szavakat kell mondaniok azonban az árdragító törekvések ellen, amelyek a piacon és a kereskedelmi életben nap mint nap felütik a fejüket. Noha az üzemi tanács önköltségi áron juttat termékeket a munkásainak, — 1 pengő 50 fillérért ad elédet — sőt zsradagjukról is gondoskodni tudott december 1-ig, mégis érezniük kell tel-

Téglás Jenő áll. vizsgázott fogász működését újból megkezdte. Széchenyi-tér 44. 1669

A gazdaközönség is megnézi a Szakadékat. Az EMGE vasárnapi közgyűlésének előkészítő bizottsága Darvas József „Szakadék” című társadalmi drámájának megtekintéséi beillesztette a gazdanap programjába. A falusi tölműves-magyarországi csatlakozik ahhoz a mozgalomhoz, melyet a Magyar Népi Szövetség indított a szociális jellegű színi előadás látogatása érdekében.

A Demokrata Házaspis Egyesület meghívására Janosnáz György szombaton délután 3 órakor a Diakotthonban „Az irodalom, mint a népek közötti közeledés eszköze” címen előadást tart. Belépés díjtalan.

CUKORBETEGEK a kerületi orvosok véleményezésére alapján a főorvosi hivatalban (Bolyai-u. 1) insulint kaphatnak beszerzési áron, 100 drb. E. insulint ára 51 P.

szembetűnően mutatkoznak és a munkatermekben végzett szemleutunkon jóleső érzéssel győződhetünk meg arról, hogy a hidak, vasutak újáépítésére szükséges alkatrészek egész tömege áll már készen vagy készül a közlekedés és ezzel a gazdasági élet megindítására.

Noha a gyár pénztárát elvitték a fasiszta vezetők s teljesen leszerelték a fizikai és kémiai laboratóriumot és az égező kemencét, megbénítván az acéltermelést, mégis az üzemi tanács már a régebbi bombázások nyomainak az eltüntetésére is megkezdte a munkát. A részben lerombolt gépteremnél már új falakat húztak és helyreállították a kazánházat is. E kiadások mellett jelentős összegeket utal ki az üzemi tanács a hátramaradt munkáscsaládoknak is, akik elvesztették a kenyérkereső családfőt. A heti segélyösszeg átlag 100 pengő, de természetbeni juttatások is történnek.

jes kiszolgáltatottságukat az üzérkedőkkel szemben.

— Tudjuk — mondja egy másik segédmunkás —, hogy a drágaságot elsősorban az áruhiány okozza s az, hogy a szállítási lehetőségek igen korlátozottak, de mégis túrheteren, hogy a városba bekerült árukat, élelmiszerkészleteket 100, sőt 200 százalékos nyereséggel adják tovább.

Cámpian Vasile segédmunkás, aki egy közbevetett kérdésre határozottan kijelenti, hogy az üzemből nyoma sincs egyenlenségnek a román és magyar munkástestvérek között, megemlíti a munkásság pénzén évekkel ezelőtti alakult „Irisz” Szövetkezet ügyét. Ezt a szövetkezetet a munkások összegyűjtött tőkéjével azért hívták életre, hogy az üzem dolgozóit olcsón beszerezhessek a legfontosabb közszükségleti cikkeket. Az elmúlt időkből a szövetkezet vezetője, Dézsi Árpád, valóságos egyeduralmat teremtett, a maga önző érdekeit követte és éppen úgy kiszákmányolta a szövetkezetet elebrevő munkásokat mint a város több más üzérkedője. Ő maga elmentekült, amikor forró lett lába alatt a talaj. Egyik női alkalmazottját hagyta hátra megbizottal. Ez a hölgy azonban még a mai helyzetben is igen jó tanítványnak bizonyult.

A szövetkezet ügye egyébként rövidesen szőnyegre kerül egy üzemi gyűlésen és a munkások ott hallatni fogják akarataikat.

Petrán János segédmunkás elpanaszolja, hogy Bács község bírója hogyan alkalmazza a közmunka-szolgáltatásra vonatkozó rendeletet. Petrán, aki munkája végeztével mindig gyalogzerrel megy haza Bács községbe, Marin községi bíró egy hétfői

Az Erdélyi Múzeum Egyesület orvostudományi szakosztálya ma, december 15-én, pénteken délután 4 órakor a Belgyógyászati Klinika (Mikó-utca 3) előadótermében tudományos ülést tart. Üléselnök: Feszt György dr. Targyiorozat: Bemutatás. Láng István dr. (Belgyógyászati Klinika): „Az elektrokardiogram jelentősége szívserülésben”. Előadás: 1. Márkos György dr.: „Desenzibilizálás és tbc-probléma”. 2. Dóczy Pál dr. (Belgyógyászati Klinika) „Helytis terminális”. A szakosztály tagjait s az érdeklődő orvosokat és orvostanhallgatókat szívesen látják.

HÁZASSÁG. Székely László és Tárkányi Erzsébet f. hó 7-én házasságot kötöttek. Minden külön értesítés helyett.

napon valósággal lefogatta, többé-magával bezáratta az iskola épületébe, majd a kolozsi alagúthoz vészényeltette, ahol 8 napig végzett közmunkát. Ezt követőleg még külön 5 napos közmunkára kötelezte. A községi bíró nem vette figyelembe, hogy a hadipari segédmunkást elvonta fontos munkahelyétől. Ugyanakkor igen sok léhűtő zavartalanul otthon maradhatott.

A gépteremben több női munkatársat találunk. A nem túlnagy fizikai munkát igénylő gépfuróknál foglalkoztatják őket. Jó Szusza elmondja, hogy heti keresete 87 pengő. A béremelés 100 százalékos. A drágaság miatt anyagi nehézségekkel küzd. Családfenntartó, Tizennégy éves kislányát a polgári iskolában taníttatja. A komoly, csendes munkásnő panaszkodik a piaci árakra. Szerinte a piacon és az üzletekben igen kevés lelkiismeret nyilvánul meg.

Daróczi Károly művezető csatlakozik ehhez a megállapításhoz. Noha az ő keresete havi 100 pengőre van, mégis nehéz körülmények között él családjával.

— Tény az, — mondja — hogy a munkabérek szociálisan vannak megállapítva és e téren nincs is ok panasra. Nem hagyhatjuk azonban szó nélkül, hogy amíg a munkások lemondással vállalni az áldozatokat éppen a még folyó háború miatt, addig a kereskedők hetek és hónapok alatt akarják behozni elvesztett veszteségüket és máris tőkekovácsolásra gondolnak. Ideje már, hogy a piacon és a kereskedelmi életben a város- és a megyevezetőség erélyesebb rendszabályokat alkalmazzon és a legszélesebb néptömegek helyzetét némiképpen enyhítse.

Az OTI a munkásság megkérdezője nélkül határoz

— Az OTI körül is szükség van egy kis rendszárlásra — mondja többben. — Az OTI iránt egyáltalán nincsenek bizalommal a munkásság körében. Az elmúlt időkből olyan szípolozó szerv volt ez, amely millió munkástömegektől milliók harácsoló ő sze, de igazi célját, társadalombiztosítást a folyton roszszábbodó egészségügyi viszonyok közepeite soha sem szolgálta és minden törekvése az volt, hogy minél több bérpalotát építtessen és állandó kölcsönzőszerve legyen más, deficittekel küzdő állami intézményeknek. Most az OTI azzal kezdte tevékenységét, hogy 100 százalékkal emelt a járulékokat. Ezzel szemben mir biztosító intézet semmi biztosító nem leszik nyújtani ama munkástömegek részére, melyek sohasem érezték magukat biztosítottak, hanem éppen ők biztosították nehéz munkájuk áán szerzett nagy összegekkel ezt az üzletes vállalkozást. A tény az, hogy az OTI a munkásokról határozott a munkásság megkérdezője nélkül. Ezt a kérdést szintén gyűlés elé viszik e hét végén az Acélárugyár munkásai

Az egyszerű dolgozó határozott megállapításaió kibontakozik a helyzetkép. Azt mutatja, hogy Kolozsvár munkástömege jogosan kér beavatkozást min lazokba az ügyekbe, melyek egy régi rendszer árnyképeként kísérik a piacon, a kereskedelmi életben és mindenütt, megakadályozván a becsületos szociális megvalósításokat. Az Acélárugyár gépipari munkásai a hidak és vasutak újáépítésére szükséges alkatrészekben a jövőt kovácsoják. Ezt az erőfeszítést, az erre irányuló lankadatlan munkakedvet nem szabad szabotálnia senkinek sem! A munkásság jogos követelése el kell hogy jusson mindenki fülébe, aki eddig a mohó vagyonszerzés vágyában figyelmen kívül hagyta a közérdeket. László Béla

Orosz szabadságharcosok ítélkeznek a hitlerista gyilkosok perében

Dija Ehrenburg szovjetiek válasza egy angol hölgy megbocsátást hirdető cikkére

Néhány héttel ezelőtt a „Vörös Csillag” közölte Lady Gibbs levelét és az én válaszomat rá. Lady Gibbs védelembe vette a németeket s a „megbocsátást” szorgalmazta.

Azóta több mint 100 levelet kaptam a Vörös Hadsereg különböző harcosaitól Lady Gibbs levelére vonatkozólag. A levelek egy része a Ladynek volt címezve, másik része nekem. A levelek nagyon érdekesek, mert a bírák szólainak meg bennük. Ezért úgy vélem, szükséges közölnöm néhány részletet belőlük. Természetesen a Lady Gibbsnek címzett leveleket el fogjuk hozzá juttatni.

Fomenko kapitány, ki egy tankosztályt vezet, a következőket írja: „En a háboru első napjai óta harcolok. 1941-ben a németek Baranovics mellett, szemem láttára zúztak szét tankjaik hernyótalpa alatt 10 asszonyt és gyermeket. Szemeim előtt égett Minszk, Rogacsev, Bobrisczk, Valujki, Voronyezs, Sztalingrád, Kiev, Fasztov, Zsitomir, Berdics, Szepetovka és sok más város. Proszok nem vagyunk rosszak, így azt a Lady hiszi, de most

azért, hogy megsemmisítsük a Roszszat a földön — rosszaknak kell lennünk. Érdekes lenne tudni azt, hogy mikor a németek Londont tönkrebombázták, nem köszönték meg nekik ezt Lady Gibbs...?”

Egy főhadnagy, akinek csapata 150 méterre van a német állásoktól a német határon, ezt írja: „Saját szememmel láttam, ahogy a bekerített németek kézigránatokkal gyilkolták asszonyainkat, akiket Németországba akartak hurcolni. Ez Minszkben történt. Elégették Krugloe falut asszonyokkal és gyermekekkel együtt. Azt akarom kifejezni, amit összes bajtársaim éreznek: Németországban kell lennünk, hogy sajátkezüleg büntessük meg a gyilkosokat.”

Egy fiatal lány, Xenia Petranko örmester írja Lady Gibbsnek: „Azért hogy megérthessen bennünket, azt tanácsolom, hogy jöjjen 2-3 napra azokba a városokba és falvakba, ahol németek jártak... Nem sajnálhatunk egy fenevadat. A fenevadat meg kell semmisíteni azért, hogy az emberek békében élhessenek. Ez a véleménye a mi egész népünknek, tisztelt asszonyom!”

Nem akarom, hogy összevagdalták mégegyszer gyermekeinket

Asszonyok asszony ugyancsak Gibbsnek írja: „Kérdezze meg anyómat az Anyámat. 12 éves, félő asszony és bibliát olvas. Ő olvassa az Ehrenburg cikkeit, csak egyet remél és mindig egyel ez: „Vajjon meg fogják-e bűnös németeket?” A múlt háboru elvesztette két fivérét, kiket a németek öltek meg, ebben a háboru pedig három fiát vesztette el. Őket is a németek öltek meg! Én ilyen család van még... Ön anyómat bizonyára senkijél sem vette el ebben a háboruban szülői közül, vagy ha elvesztette a fivérét, ez annál rosszabb Önre — mert azt jelenti, hogy csak az előket árulja el, de a többi is. Ön és az Önöz hátról nem csinálnak egyebet, mint „megbocsátásukkal” halálra ítélik az újabb 2 év múlva újabb milliókat, de én — mint az orosz nők egyébként — nem akarom, hogy összevagdalták mégegyszer gyermekeinket!”

Fomenko munkás levele: „Egy egyszerű munkás voltam s ma azért vívott harc rokkantja vagyok. Több mint 5 évet katonáskodtam. Tisztelt Asszonyom, kinek prédikál Ön a könnyűéletéről? Nekünk, oroszoknak? Tudja meg, hogy senki sem volt könnyűéletesebb a legyőzött ellenséggel, mint éppen az orosz katoná...

Őn valószínűleg tudja, hogy mit csináltak a németek Maidanokban, de bizonyára nem tudja, hogy hol van Peateri község, melyet éppen én szabadítottam fel a németektől. Peateriben azelőtt 200 ház és 30 család volt. Mikor a németeket elűztük, 2 házat találtunk, a többi a németek elégették. A lakosságot deportálták. Nem messze Peateritől van Er-

... mint tulajdon házukba, úgy éltek Ukrajnában

Zincsenko felérítő hadnagy visszaemlékezik, ahogy 1941-ben a német repülő gépfegyverezték a menekülő lakosságot. Az egyik német repülő földet ért — eltalálta az orosz légvédelem — s megkérdezték, hogy miért ölt ártatlan gyerekeket? Megmutatták neki a holttesteket. Így válaszolt: „A Führer és Németország nem vesz figyelembe ilyesmit.” En-

akkor egyszerű, a harcokban járatlan katoná voltam, de ezeket a szavakat még most is eszembe tartom... Azok a szörnyes gazemberek, mint tulajdon házukban, úgy éltek Ukrajnában és nekem azt mondják, hogy sajnáljam a németeket? Egy zagyva hölgy, aki nem is ismeri a „Fitzeket”! Erősebb vagyok, mint ők, gyűlölöm őket s ez segített hozzá, hogy meg-

tegyek 1000 kilométert gyalog a felszabadított földön, s hogy ezeket mentsek meg... Anyám hívó s hitében így áld meg engem: „Öld a németeket!” Nem gondolja Lady Gibbs, hogy oka van rá?”

Zagorodnaja őrnagy írja: „En azt hiszem, hogy az aacheni és keletporoszországi harcosoknak egy a gon olatuk — halál a németekkel!”

Nazmutinov főhadnagy leírja a német képmutatást: „Ha fogságba ejted őket könnyörognek: „Orosz, ne löj! Dolgozni fogunk, új Sztalingrádot fogunk építeni.” Mi nem gyilkolunk le foglyokat, de ők mégis sírnak, mert bűnösöknek érzik magukat... Baskir vagyok s anyanyelvemen irtam volna Lady Gibbsnek, de féltem, hogy nem alál tolmácsot.”

Zumer hadnagy írja: „Az én émet a németek kivitték a Kamenyesszk-Podolszki utra, kényszerítették, hogy megássak sírjaikat s azután lelőtték őket, a gyermekeiket pedig élve dobták be utánuk a gödörbe... Mikor ezután akad védődjük a gyermekgyilkosoknak, azt kell mondanom: az ilyen védelem szégyene korunknak!”

Malakov írja a frontról: „Hárman voltunk testvérek. En véletlen folytán menekültem meg. Szpasz Demianszknál és Sztalingrádnál is harcoltam, testvéreim pedig elpusztultak a fronton a Haza védelmében.

Családjaikat — a gyerekeket is beleértve — legyilkolták a németek az utolsó szálig... nagyon köszönjük Lady Gibbs tanácsát, hogy a németeknek megbocsássunk, de ez a tanács nekünk nem konveniat. Jobb lesz mind ránk, mind Angliára nézve, ha a Lady meg artja magának a hasonló tanácsokat.”

Ruzov hadnagy az alábbi sorokkal fordul a „szánakozó hölgy”-höz: „A németek Minszkben lelőtték 16 hónapos fiamat. Szeretném megkérdezni az igen tisztelt hölgytől, mit véteit az a csecsemő az ugynevezett Harmadik Birodalomnak? A Vörös Hadsereg minden katonája tudja azt, hogy mi nem zsákmányért megyünk Berlinbe. Mi azért megyünk, hogy megbüntessük a bűnösöket s ez nemcsak a mi, hanem az összes békeszerető népek érdekében történik.”

Gips hadnagy írja: „A bobrujszki győzelem után szabadságot kaptam. Képzeliék el helyzetemet, mikor hazatérve csak téglákat találtam meg há-

Egy domb alatt halomra löve a falu legényei s a megerőszakolt lányok holttestei

Kliny falu mellett elhaladva iszonyatos képet láttam; egy domb alatt halomra löve a falu legényei s a megerőszakolt lányok holttestei feküdtek felhasított mellekkel s egy gödörben egy öregember s egy öregasszony kötéllel megfojtva. Miért pusztultak el mindezek, Lady Gibbs? Azért, mert oroszok voltak? Nem tudom, hogy Önnek van-e gyermeke, de mi az orosz nép apái és anyái, nem tudunk megbocsátani... Paratjanov litvániai városban mentünk át s ott találkoztam egy zsidó lánnyal, aki véletlen folytán menekült meg. Elmesélte, hogy gyilkoltak meg a németek 25.000 embert. Láttam azokat a sírokat. Miért kellett meghalniuk? Meg kell mondanom Önnek Lady, hogy 45 éves vagyok. Szeretném, ha megértene azt, hogy megbocsátásról szó sem lehet.”

Lopahin ezredes közli, hogy az ő egységében megkérdezték a katonákat, hogy melyiknek van meggyilkolt vérérokonja? Őss-en jelekeztek; egyiknek apját, másiknak testvérét, harmadiknak nővérét, negyediknek anyját gyilkolták meg a németek. Pél-

zunkból. A szomszédok megmutatták szeretteim sírját, öreg édesanyámét, apámét és 4 éves unokaöcsémét. Hőhéjaik nem ölték meg őket egyszerre, hanem először csufot üttek belőlük. Ez Izeaulai városban történt. A háboruig tanulással foglalkoztam, nem gondoltam vére, de most csak a gyermekgyilkosok vérevel tudnám fájdalommat csillapítani... Most, látva a németek védelmére hullatott könnyeiket, én akaratlanul is lenézem a vértöjüket.”

Ana Ignatyenko írja: „Nem tudom hány éves Lady Gibbs, én 23 éves vagyok. A németek megölték szeretteit férjemet, ki tengerész volt a Balti-tengeren. Leningrád ostrománál karjaimban halt éhen nyolchónapos kislányom. Mikor Szmolenszk felszabadult, iram szüleimnek, de levelem már senkit sem talált. Mondja Asszonyom, mi a teendő egy ilyen fájdalommal, a gyermek, az anya és a feleség fájdalommal? Ha az Ön szive anyaszív, nem bocsátja meg a németek gaztetteit. Igaz, hogy a nőknek általában lágy, jó szívé van, mely sok mindent meg tud bocsátani, de amit a fasiszták csináltak, azt már nem lehet megbocsátani. S én a magam részéről nem bocsátok meg.”

Két jóbarát írja: „Apámat megcsönkítették a németek, barátom apját meggyilkolták. Ezt nem tudjuk és nem fogjuk elfelejteni.”

Goldenberg tüzértiszt írja: „Nem voltak ábrándjaim hozzám tartozóim sorsa felől, de még élt bennem egy halvány reménység, hogy talán szép fekeleszemű, szemérmes kis Nina hugomnak sikerült megszöknie. Kaptam azonban egy levelet a falu tanácselnökétől, hogy édesanyámat, hugomat és többi hozzám tartozóimat lelőtték a németek. S ezekért kardoskodik a hölgy?”

Kirilov kapitány írja: „Ime Jadvina Dembeckája fiatal lány, ki megszökött a rabszolgaságból. Kiveszi kebléből kis keresztjét s mellette kis zacskóban egy üvegecske van eldugva. Ezt mondja: „Méreg — s mi az élet boldogságának neveztük!...” En szerettem volna, ha Lady Gibbs mindent látta és hallotta volna.”

Voroljev szakaszvezető vallomása: „Ötön voltunk testvérek. Sebei következtében Mihály meghalt Zoe lányom az egyetemen végezte tanulmányait. Mikor meghalott Mihály haláhirét, a frontra jelentkezett s most Keletporoszországban harcol... Moszkvában él a Klerich-család. Nagyapjuk, Vladimir Nikolajevics angol volt, Lady Gibbs honfitársa. Kisebik fiuk, Vovka unokaöcsém a frontra ment. Bekerítették őket a németek s elvitték a krematóriumairól híres Majdanekbe „megsemmisítés” végett. Már Vovka jött volna sorra, mikor a Vörös Hadsereg megmentette bevonulásával a még élőket. Csak a két lábát sikerült levágniok. Ezt tették az Ön véencei, Lady Gibbs...”

dául Kopelev ezredesnek, egy tankelhárító zárlóalj parancsnokának egész, hétégu családját kiirtották a németek. Beakov gárdaőrnagy közli velünk: „A mi egységünkben nincs ember, akinek ne lenne a németektől meggyilkolt hozzátartozója. Egyesek rokonok nélkül maradtak, másoknak anyját szörnyű kínok közt végezték ki a németek, egyeseknek hozzátartozóit deportálták, mások két-háromszor sebesültek meg. Kérdezzék meg azt a hölgyt, tudja-e ő, hogy mi is a háboru, milyen szenvedést is hoz a népekre? Nekünk nincs szükségünk „életterre”, de meg akarjuk büntetni a németeket úgy, ahogy azt megérdemlik... Ezt a levelet egyöb-két szovjetföldön kezdtem meg s német földön fejeztem be.”

Rugenkin törzsőrmester felháboroava írja: „En azt hiszem, hogy Lady Gibbsnek nem 1944-ben kellett volna írni Ehrenburgnak, hanem 1941-ben Hitlernek. Tudják meg az összes hölgyek, akik ki akarnak békíteni bennünket a németekkel, hogy mi csak a halott németekkel tekintjük magunkat békeállapotban. Mi

ugyan nem fogunk ártatlan gyermekeket gyilkolni, de azokat a németeket, akik meg akarták semmisíteni népünket, meg fogjuk semmisíteni!"

Pronim gárda-törzsörmester írja: „A hölgy levelét olvasva eszembe jut a mi bevonulásunk Buhalova községbe. Egy élő embert nem találunk. Az első házban, ahová belépünk, egy kitekert kezű gyerek hulláját láttuk. Vértócsában feküdt az anyja teste mellett... Ha Lady Gibbs és hívei látták volna ezt a képet, nem merészeltek volna még szájalomról írni.”

Romanov repülőhadnagy válaszol a Ladynek: „70 éves apámat a németek meggyilkolták. Ő sohasem politizált. Vallásos lélek volt s bibliát olvasott, mint Ön is, Lady Gibbs. A gyerekek bálványa volt. Mikor a parkba ment, a gyerekek mindenfelől hozzá szaladtak. — „Nagyapácska, mesélj nekünk.” Megírták nekem, hogy büszkén halt meg, megátkozta a hóhérait s szembe köpte őket. Lady Gibbs, nem vagyok szónok, de jöjjön hozzám. Majd elmondom Önnek azt, amit én láttam. De gyűjtsön Magának előzőleg nagyobb mennyiségű idegcsillapítót és szalmiákszeszt.”

„En a Kaukázusban születtem. Öseimnél még meg volt a vérbosszu szokása — írja Begizov örnagy — s én már ellene vagyok ennek a bosszumódnak. De bűnözőknek kellene lennünk ahhoz, hogy elfelejtsük a méregkamrás autókat. Iszonyodom még a gondolatától is annak, hogy a németek ne legyenek megbüntetve.”

Zaharov közlegény eszünkbe jut-talja: „A mi népünk nem bosszul meg, nem bocsát meg, csak ítél. Ha Lady Gibbs egy, a németektől elfoglalt városban lakott volna, ha látta volna, ahogy a „drága” németek megbecstelentik s utána lelővik a lányát, ha az ő anyját legázolták volna tankjaikkal, ha apja meghalt volna a Gestapo kínzókamráiban, akkor vajjon mit szolt volna? Nem, Lady Gibbs, Önnek nincs szíve, nem tiszteli saját népét sem, mely ugyancsak szenvedte a háború borzalmait.”

„Reszketttem a dühtől, reszkettek kezeim Lady Gibbs levelét olvasva — írja Gluhov főhadnagy. — Hogy merészel ő szájalomra hivatkozni? Kit szánunk meg? Anyáink, apáink, testvéreink, asszonyaink, gyermekeink gyilkosait? Józan eszénél van ő? Megbocsássunk a németeknek, akik vérellárasztották el Európát?”

Tjurikov törzsörmester írja: „Ha Önnek, Lady Gibbs, megvan a lehetősége arra, hogy írjon, az csupán annak köszönhető, hogy mi három éve ceruza és papír helyett fegyvert tartunk kezünkben.”

Zsuferev szakaszvezető levelének egy részletével fejezem be ezt a leírást: „Felszabadítottuk teljesen a mi egész területünket, a szovjet katonák egész Európa békéjéért harcol. Ugy tűnik, hogy támogatva kellene lennünk harcunkban, és mégis akadnak ügyvédek a becstelenségnek, védői a németeknek. Az oroszoknak hamar elmúlik haragja, de emlékezőképessége jó. Nemsokára Königsbergben fogok visszaemlékezni Veli-kije Lukira. S a Gonosz meg fog semmisülni.”

Ez a mi hadseregünk határozata. Lady Gibbs ügyfeleinek le kell majd mondaniuk ábrándjaikról. A Vörös Hadsereg nem sirós hölgy, a Vörös Hadsereg a nép felbőszült öntudata.

SZINKHÁZ

December 15-én pénteken d. u. 3-kor:

Tul a nagy Krivánon.

December 16-án szombaton d. u. 3-kor: Szakadé.

December 17-én vasárnap d. e. 11-kor: Tul a nagy Krivánon.

December 17-én vasárnap d. u. 3-kor: Szakadé.

Szinköri előadás:

December 17-én, vasárnap 3 órakor: Leányvásár.

LEGUJABB

Az angol munkáspárt megegyezést követel a görög forradalmi mozgalommal

LONDON, december 14. A londoni rádió jelenti: Görögországban a legutóbbi 48 óra alatt nem javult a helyzet. Szerdán hajnalban a síóba léptek a keäden este odaérkezett brit erősítések is. Athén térségében a Likvamiszdombon levő kaszárnya ellás-legendysége letette a fegyvert. A forradalmi mozgalom rádió-adoja rendkívül éles hangú propagandát fejt ki a brit hatóságok és a kormány ellen.

Bewin munkügyi miniszter a brit munkáspárt konferenciáján teljes mértékű támogatásra szólította fel a pártot a kormány görögországi politikája mellett.

Élénk vita fejlődött ki, amelynek során több szónok szembefordult a kormánnyal. Felszólították a brit kormányt, tegyen meg mindent a fegyverszünet és közös megegyezés érdekében. A párt hatalmas szótöbbséggel csatlakozott a határozati javaslatához.

Apróhirdetések

Adás-vétel

ELADÓ nagy gyapjuhozamu, fajtiszta angoranyulak. Kőkeri-utca 87. György. 1641

ANGORAFONÓ rokkát megvételre keresek. Ugyanott gyapjufonó rokká eladó. Kajántói-ut 63. 1622

NAGY irodai asztal, keményfából eladó. Megt. kinthető Petőfi-utca 13 szám. Pop Gézánál, délután. 1647

VALLÁSOS tárgy képek napi áron alul kiadásra kint. „Eva” műkereskedésben, Dózsa György (Wesselényi)-utca 32. 1478

ELADÓ divány, sodronyos vaságy, olaszfal, függönytartó, hordó. Értekezni Farkas-utca 6 sz., földszint, 9. ajtó. 1653

SZOBAI vaskályha eladó. Mócok-utja 41. üzletben. 1655

ÚJ férfitelikabát eladó. Szattler, Dohány-utca 10, ajtó 20. 1648

FÉRFIURHAT, alsópedöket és fehérneműt veszek. Címeket „Vevő” jellegre a kiadóba kérem leadni. 1636

DANIEL-cserépkályha eladó. V. ker., Damjanich-u. 35. 1631

KÜLÖNBÖZŐ butorok kaphatók. Szekrények, komódok, vitrin, íróasztalok, könyvszekrény, ebédlőkredenc, szalongarnitúra, szalon, tükör, festmények, Kossuth Lajos-utca 14. Kanyaró. 1652

ORVOSSÁGOS üvegeket, 100 grammost magas áron vesznék. Likörgyár, Munkács-utca 28. 1667

MÁRVANYLAPOS, ónémet ebédlőkredenc, festett fémágy sodronnyal, néhány száz ócska tégla, 38/39-es női bakancs kifogástalan állapotban eladó. Cím a kiadó-hivatásban. 1664

TETŐCSEREPET keresünk megvételre. Transsylvania Bank R. T., Deák Ferenc-u. 36 szám. 1661

JÓ állapotban lévő tizedesmérleget keresek. „Trifolino”, Széchenyi-tér 3. 1657

HASZNÁLT gépsziját, lehet műszilj is, 4-7 cm-ig veszek. Cím a kiadóban. Gr. 27

BÉLYEGALBUMOKAT, tömegbelyeget magas ártért veszek. Horea (volt Horthy)-ut 48, I. emelet. 1605

ELADÓ egy Hartmuth-rend. szerű szék-kályha. Megtekinthető Déva-u. 5. Gr. 28

ELADÓ használt teleháló, sürgősen. Szentgyház-utca 26, asztalosnál. 1609

ELADÓ finomkivitelű, diófurniros, kombinált szekrény, ebédlőasztal. Szentgyház utca 26, asztalosnál. 1609

ELADÓ szépkivitelű, zománcozott konyha berendezések, diófurniros, kombinált és más szekrények, rekamiék, halók, fotelek, asztalok, székek, szalonnok, kanapék, írópáncsialok, ebédlők, egy használt előző-bagarnitúra, stb. Butorraktár, Teleki Pál utca 3. (Ovár). 1617

AGYNEMŰT, tisztát, paplant, párnát jó állapotban keresek megvételre. Címeket a kiadóba, „Sürgős” jellegre. 1593

JÓ állapotban lévő ebédlőberendezés eladó. Radák-utca 3, fő dszint. 1593

OLVASOTT könyvet bármilyen tételben veszek. Kovács könyvkereskedés, Szentgyház-utca 3. Gr. K.

BAROKK fekete asztalt megvételre keresek. Cím a kiadóban Gr. 23

A kolozsvári közönségnek kedvenc találkozási helye az

„EMOÓD”-BÁR

Jó ételek és italok, előző ény kiszolgálás, szolid árak. Vasárnap zene.

FELHÍVÁSOK

FELHÍVATNAK AZ ÖSSZES NYUG. DIJASOK, azok is, akik a három utolsó havi nyugdíjakat még nem kapták meg és még nem jelentkeztek, valamint az összes postás nyugdíjasok, hogy a Nyugdíjszövet-ségben, Mátyás király-utca 4. szám alatt december hó 18-ig jelentkezzenek, különben nyugdíjuk folyósítva nem lesz. Dr. Pocol Viktor, elnök.

FELHÍVÁS. A kolozsvári Képzőművészek Egyesülete kéri a tagokat, munkáikat péntek délelőtt vigyék a Vármegyeháza üvegtermébe. 1642

Meghívó. A „TÖLGY” Faipari és Kereskedelmi r. t., Kolozsvár f. hó 24-én d. e. 10 órakor a vállalat irodájában (Kolozsvár Teleki Mihály-utca 7. sz.) rendkívüli közgyűlést tart. A közgyűlés tárgya: Igazgatósági és felügyelőbizottsági tagok megválasztása. A rendkívüli időkre való tekintettel, a megjelentek számára való tekintet nélkül a közgyűlés határozatképes. Részvényesek felkértek, hogy részvényeiket az Erdélyi Leszámitoló és Pénzváltóbank r. t. kolozsvári pénzügyintézeténél helyezték le-tétbe. 1596

MEGHÍVÓ. A Celluloidárugár Rész-vénytársaság, Kolozsvár Hosszu-u. 35 sz., 19. 4. évi december hó 23-án d. e. 12 órakor a vállalat irodájában rendkívüli közgyűlést tart, melyre a t. részvényeseket ezuton meghívja. Tárgysorozat: 1. Jelentés. 2. Egy igazgatósági és két felügyelőbizottsági tag megválasztása. 3. Esetleges ványok. A részvényesek a közgyűlés előtt a társaság pénztárába helyeztetébe. Arra az esetre, ha e rendkívüli gyűlés nem volna határozatképes, a második közgyűlést 1944. évi december 30-án d. e. 12 órára ugyanezzel a sorozattal és ugyanerre a helyre már egybehívjuk, amely a letett részv. számára való tekintet nélkül határoz Kolozsvár, 1944. évi december hó 1 igazgatóság.

Meghívó. A „Textil” Áruei Szövetkezet, mint a „Szövetség” pont tagja Kolozsvár, tagjait a vetség” Központ 1944 december d. u. 3 órára a „Szövetség” Ferenc-utca 9. sz. alatti székház tartandó rendkívüli közgyűlésre meg. Tárgysorozat: 1. Igazgató felügyelőbizottság megválasztás Határozathozatal a Szövetkezet kódésének vagy felszámolási ügyében. 3. Az alapszabály, §-ának, valamint a 21. § K. t. desének megváltoztatása. 4. E ges indítványok. Kolozsvár, 19 cember 7. „Szövetség” Gazdas Hitelszövetkezetek Központja K vár. Farkas sk. Vermeszy sk.

A Műszaki Szakszervezet cember 17-én, vasárnap délel 10 órakor rendkívüli közgyűlés az Iparmuzem, jelenleg Kereske Leányiskola Malom-utca 25. alatti épületében. A közgyűlés gyai: elnöki jelentés, állásfoglal munkabér kérdésében, igazoló sági tagok kijelölése és indítvá Az elnökség külön meghívót ne ki. Ezuton kéri a tagokat és a vezetbe még be nem lépett m kiakat, hogy a kitűzött időben tosan kezdődő közgyűlésre lehe teljes számban jöjjenek el.

OROSZUL, magyarul, románul beszélő férfi tolmácsnak ajánlkozik. Cukorgyár-u. 27, Wakler János. 1624

ÖRÖKBE vennék 1-3 évig leánygyermekét, teljesen árvát. Cím a kiadóban. 1632

MURÁNYI PÁL értesítőjének megtalálóját kérem a szerzők-üzletbe, Deák Ferenc utca o, beadni szíveskedjék, jutalom ellenében. 1637

FELKÉREM dr. Kovács Andorné, Frenkel Sári jóismerőseket, kiknek írottakat tartalmazó kazettát adott át megörzösrre, engem sürgősen felkérnem szíveskedjen. Dr. Frenkel, Boeck-utca 3. 1633

SZATMÁRA utazók. Ügyeket elintézni vállalko. Cím a kiadóban. 1629

FELHÍVOM azon kolozsvári lakosokat, akik fiam, Beasz Ernő tartózkodási helyéről tudnak, hozzák a gyereket Magyar-utca 78 szám alá, Takács Gusztávhoz. Költ. éget fizetem. Beasz Sándor. 1619

EGY BORBÉLYÜZLET kiadó. Cím a kiadóban.

KAJFAR fannyomó azonnal jelentkezen Szlezák-üzletben, Deák Ferenc-utca 24 alatt. 1655

Szerkeszti BALOGH EDGAR
A szerkesztésért felel NAGY ISTVAN